

Quarta revolució industrial

CRISTINA RODRÍGUEZ I VILA
SECRETARIA GENERAL DE CCOO
DE LES TERRES DE LLEIDA

Ningú no podrà negar que la digitalització està comportant canvis en l'àmbit tecnològic i en l'activitat econòmica de la nostra societat que ens porta a parlar de la quarta revolució industrial o indústria 4.0.

Aquesta evolució tecnològica va lligada a la destrucció de llocs de treball? Aquesta pregunta i les seves diferents respostes comporten una creixent preocupació entre els treballadors i treballadores per la por a perdre els seus llocs de treball. Hi ha diferents opinions a aquest respecte. Si ara analitzéssim la disminució d'ocupació dels darrers anys, estariem en disposició de dir quina s'ha perdut pel factor tecnològic i quina per la crisi econòmica? Difícil. El que sí que és clar és que la nostra societat ha de posar en marxa els mecanismes necessaris per afrontar de forma imminent els canvis que es produiran en la nostra societat derivats de la indústria 4.0.

Segons la informació del mercat laboral que proporciona l'EPA, i a partir d'una llista de 485 professions, s'estima que el 35% dels treballadors i les treballadores catalanes es dediquen a professions susceptibles de ser automatitzades els propers anys. Això no vol dir que tots aquests llocs de treball desapareguin, molts seran reconvertits, i també se'n crearan

de nous. Però deixant de banda la pèrdua, la reconversió o la creació de nous llocs de treball el que sí que és important és el canvi organitzatiu que pot comportar la indústria 4.0.

La quarta revolució industrial fa que creixi la flexibilitat, l'externalització i la virtualitat del món del treball: subcontractació, contractes d'obra i serveis, empreses de treball temporal, teletreball, equips virtuals... Tot això, a priori, hauria de ser positiu si d'aquesta flexibilitat del món laboral, se'n derivés unes millores salarials i unes millores en drets laborals. Però està clar que això no va per aquí! Les noves formes d'organització del treball han centrat el seu principal objectiu en el fet d'abaratir costos salarials a costa d'abaratir salaris, en la pèrdua de drets laborals i en la pèrdua de la salut dels treballadors i treballadores. I, en el mateix sentit, actuen les anomenades plataformes digitals que sota el paraigua d'una falsa economia col·laborativa oculten noves formes d'explotació laboral i neguen a les persones que hi treballen els mínims drets de la relació del treball. L'economia de plataforma ha arribat per quedar-se i ens planteja reptes molt preocupants en el terreny laboral i en el fiscal. Reptes que haurem d'afrontar com a societat i cadascú des de la

seva responsabilitat. En totes les revolucions industrials hi ha hagut un patró comú: han desaparegut llocs de treball que han esdevingut obsolets, però també se n'han creat de nous per fer front als canvis que necessita la nostra societat. I això mateix passarà amb la indústria 4.0.

A Catalunya hi haurà menys ocupats a la indústria i més ocupats als serveis i desapareixeran moltes tasques, repetitives o no, manuals o no, per la qual cosa els llocs de treball es transformaran i les persones ocupades s'hi hauran d'adaptar. Per fer aquest procés d'adaptació caldrà, tant sí com no, potenciar i millorar la formació. La formació serà clau per fer el camí de transformació cap a les necessitats de la indústria 4.0. Però el repte més gran que tindrem tots i totes serà el de buscar els mecanismes necessaris per tal de lluitar contra la desigualtat social que serà fruit d'aquesta revolució industrial. Tots aquells treballadors i treballadores que no podran adaptar-se als canvis, seran expulsats del món del treball. I aquesta expulsió del món del treball farà que la nostra societat sigui més desigual, més pobre i més injusta. Per això, hem d'estar preparats, i ja fem tard!